

ДИНКО ТЕРЗИЕВ

ПОУКАТА

chitanka.info

В началото на XXIV век след откриването на хиперпространствения двигател започва овладяването на далечния Космос. Един от първите звездолети не се завръща и ООН решава да изпрати на същото място по-модерен звездолет с петчленен екипаж. След като излизат от хиперпространството, хората от кораба откриват другия звездолет на орбита около едно бяло джудже, между третата и четвъртата планета от звездната му система. Разбират, че нещо не е наред — другите не отговарят на позивите им, макар че улавят електромагнитното излъчване, идващо от едно 18-метрово петно на двукилометровия корпус на кораба. Отначало изпращат на разузнаване биоробот, който прекъсва връзката на 100 метра от кораба. Поведението му е изтълкувано от корабния мозък като резултат от телепатична атака.

Екипажът решава да изпрати на разузнаване човек и избира единствената на звездолета жена — много способен екстрасенс. Когато совалката с жената наближава кораба, тя чувства такъв телепатичен удар, че дълго време не може да се съвземе, макар да е очаквала нещо подобно. Върху нея се стоварват с огромна сила омраза, отчаяние и мъка, но тя ги превъзмогва и внушава любов и топлота.

В кораба я очаква страшна гледка — всички от екипажа са загинали от телепатичната атака, по време на която са провеждали странен експеримент. Жената усеща, че желанието за обич и свобода идва от нещо като облак газ в изокамерата, а положението на манипулаторите показва, че тъкмо са отварили някаква блестяща сфера. По-нататък се оказва, че това са микроорганизми, за които колективната телепатия е метод в борбата им за съществуване. В общата им памет имало спомен за нещо хубаво, но когато стигнали до него, се почувствали затворени — металната сфера се оказала капан. В изокамерата имало и други чудновати обекти за изследване: колба с безцветна огледална течност, желеподобна буца, която постоянно мени формата и цвета си, дузина различни многоъгълни фигури и още много неща, но тя не успява да ги разгледа добре. Жената решава първо да получи информация от оптикоелектронната памет на кораба, защото мозъкът му е повреден от телепатичната атака. Тогава разбира, че два часа след излизането от хиперпространството корабните сензори регистрират последователно появяването на най-различни предмети в права линия на 10–15 сантиметра от корпуса на кораба. Екипажът

решава да ги съберат и за тази цел изпраща робот манипулатор. За нещастие учените започват изследването с металната сфера, в която ги чакала смъртта им. Жената хипнотизира микроорганизмите и след като се уверява, че за известно време са безопасни, се връща на кораба. В този момент мозъкът съобщава за бързото приближаване на 15-метрово светещо кълбо с неясни очертания, навярно от изкуствен произход. То не отговаря на опитите им да установят контакт, но след малко виждат как от него се отделя по-малко кълбо, което потъва в другия кораб. После обектът установява връзка с мозъка и им заявява, че трябва да се отдалечат на безопасно разстояние от телепорт-лъча, за да не ги затрупат отпадъците. Става им ясно, че това е пазач, който дежури около телепорт-лъча, пренасящ смет към слънцето, където тя изгаря. Понеже има енергия за трети скок, екипажът решава да програмира другия звездолет за хиперпространствения скок. Той вижда, че странните предмети са изчезнали, навярно отнети от по-малкото кълбо. Накрая двата звездолета се завръщат на Земята, отнасяйки със себе си поуката никога повече да не се ровят в отпадъците на другите цивилизации.

Публикувано във вестник „Орбита“, брой 29/1989 г.
Поощрение на конкурса на в. „Орбита“ за сюжет за научнофантастични произведения „50 < НФ < 60“.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.